

HAZA, A MAGASBAN

(Részletek)

(...)

*Mi gondom! – áll az én bazám már,
védőbben minden magasságnál.
Csak nézelődöm, járom, élek,
fegyvert szereztem, büv-igéket.*

*Már meg is osztom, ha elmondom,
milyen e biztos, titkos otthon.
Dörmögj, testvér, egy sor Petőfit,
köréd varázskör teremődik.*

*Ha új tatárbad, ha kufárbad
özönlj el a tiszta tájat,
ha útaink megcsavarodnak,
mint giliszta, ha rátapodnak:*

*te mondd magadban, bebunyj szemmel,
csak mondd a szókat, miktől egyszer
futó homokok, népek, házak
Magyarországgá összeálltak.*

(...)

*Mint Noé a bárkába egykor,
bozz fajtát minden gondolatból,
ábrándok árvult szerepét is,
álmaid állatseregét is.*

*Lapuljanak bár ezredévig
némán, mint visszhang, ha nem kérdik,
szavaid annál meglepőbbet
dörögnek majd a kérdezőknek.*

*Figyelj hát és tanuld a példát,
a messzehangzón is némát.
Karolva könyvem kebelemre
nevetve nézek ellenemre.*

